



## Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο τμήμα)

της 31ης Μαρτίου 2022\*

«Προδικαστική παραπομπή – Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης – Σύστημα του Δουβλίνου – Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 – Άρθρο 29, παράγραφος 2 – Μεταφορά του αιτούντος άσυλο στο κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας – Εξάμηνη προθεσμία μεταφοράς – Δυνατότητα παράτασης της προθεσμίας σε ένα έτος κατ' ανώτατο όριο σε περίπτωση φυλάκισης – Έννοια της “φυλάκισης” – Αναγκαστική νοσηλεία του αιτούντος άσυλο σε μονάδα ψυχικής υγείας νοσηλευτικού ιδρύματος η οποία επετράπη με δικαστική απόφαση»

Στην υπόθεση C-231/21,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο, Αυστρία) με απόφαση της 25ης Μαρτίου 2021, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 12 Απριλίου 2021, στο πλαίσιο της δίκης

**ΙΑ**

κατά

**Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl,**

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Passer, πρόεδρο τμήματος, A. Prechal (εισηγήτρια), πρόεδρο του δεύτερου τμήματος, και M. L. Arastey Sahún, δικαστή,

γενικός εισαγγελέας: J. Richard de la Tour

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Αυστριακή Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις J. Schmoll και V.-S. Strasser και τους A. Posch και G. Eberhard,
- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους J. Möller και R. Kanitz,

\* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την C. Cattabriga και τον M. Wasmeier,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

### Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31, στο εξής: κανονισμός Δουβλίνο III).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ του ΙΑ και της Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (Ομοσπονδιακής υπηρεσίας για θέματα αλλοδαπών και ασύλου, Αυστρία) (στο εξής: υπηρεσία αλλοδαπών), με αντικείμενο τη μεταφορά του ενδιαφερομένου στην Ιταλία.

### Το νομικό πλαίσιο

#### *Το δίκαιο της Ένωσης*

- 3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 4 και 5 του κανονισμού Δουβλίνο III έχουν ως εξής:
  - «(4) Τα συμπεράσματα [του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, κατά την ειδική σύνοδο] του Τάμπερε [στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999,] προσδιόρισαν επίσης ότι το [κοινό ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου] θα πρέπει να περιλαμβάνει, σε μία βραχυχρόνια προοπτική, ένα σαφή και λειτουργικό καθορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεων ασύλου.
  - (5) Μια τέτοια μέθοδος θα πρέπει να θεμελιώνεται σε αντικειμενικά και δίκαια κριτήρια τόσο για τα κράτη μέλη όσο και για τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Θα πρέπει, ιδίως, να επιτρέπει τον ταχύ προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο, προκειμένου να κατοχυρώνεται η πραγματική πρόσβαση στις διαδικασίες χορήγησης διεθνούς προστασίας και να μην διακυβεύεται ο στόχος της ταχύτητας κατά την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας.»
- 4 Το τμήμα VI του κεφαλαίου VI του κανονισμού Δουβλίνο III, το οποίο αφορά τις μεταφορές αιτούντων στο υπεύθυνο κράτος μέλος, περιλαμβάνει το άρθρο 29, το οποίο φέρει τον τίτλο «Λεπτομέρειες και προθεσμίες» και προβλέπει τα εξής:
  - «1. Η μεταφορά του αιτούντος ή άλλου προσώπου όπως αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή δ) από το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα προς το υπεύθυνο κράτος μέλος πραγματοποιείται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους που υπέβαλε το αίτημα, ύστερα από διαβούλευση μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών μελών, μόλις αυτό

είναι πρακτικά δυνατόν και το αργότερο εντός προθεσμίας έξι μηνών από την αποδοχή του αιτήματος περί αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερομένου από άλλο κράτος μέλος ή από την έκδοση οριστικής απόφασης επί ενδίκου [βοηθήματος] ή [αίτησης] επανεξέτασης εφόσον σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 3 υπάρχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.

Εάν οι μεταφορές στο υπεύθυνο κράτος μέλος εκτελούνται με ελεγχόμενη αναχώρηση ή με συνοδεία, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι εκτελούνται λαμβάνοντας υπόψη τον ανθρωπινό παράγοντα και με πλήρη σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων και της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας.

[...]

2. Εάν η μεταφορά δεν πραγματοποιηθεί εντός της προθεσμίας των έξι μηνών, το υπεύθυνο κράτος μέλος απαλλάσσεται των υποχρεώσεων του αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερομένου και η ευθύνη μεταβιβάζεται τότε στο κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παρατείνεται σε ένα έτος κατ' ανώτατο όριο, εάν η μεταφορά δεν κατέστη δυνατόν να πραγματοποιηθεί λόγω φυλάκισης του ενδιαφερομένου ή σε 18 μήνες κατ' ανώτατο όριο αν ο ενδιαφερόμενος διαφεύγει.

[...]

4. Η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, καθορίζει ενιαίους όρους για τη διαβούλευση και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών, ιδίως σε περίπτωση αναβολής ή καθυστέρησης μεταφορών, μεταφορών κατόπιν αυτόματης αποδοχής, μεταφορών ανήλικου ή εξαρτώμενων προσώπων και ελεγχόμενων μεταφορών. [...]

5. Ο κανονισμός (ΕΚ) 1560/2003 της Επιτροπής, της 2ας Σεπτεμβρίου 2003, για τα μέτρα εφαρμογής του κανονισμού 343/2003 (ΕΕ 2003, L 222, σ. 3), όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 118/2014 της Επιτροπής, της 30ής Ιανουαρίου 2014 (ΕΕ 2014, L 39, σ. 1) (στο εξής: εκτελεστικός κανονισμός), περιέχει τα μέτρα εφαρμογής του κανονισμού Δουβλίνο III.

6. Στο κεφάλαιο III του εκτελεστικού κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Μεταγωγή», περιλαμβάνεται το άρθρο 9, το οποίο επιγράφεται «Αναβολή της μεταγωγής και καθυστερημένες μεταγωγές» και ορίζει τα εξής:

«1. Το υπεύθυνο κράτος μέλος ενημερώνεται πάραυτα για κάθε αναβολή μεταγωγής που οφείλεται είτε σε ένδικο [βοήθημα] είτε σε [αίτηση επανεξέτασης] που έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα είτε σε φυσικούς λόγους όπως η υγεία του αιτούντος άσυλο, η μη ύπαρξη μεταφορικού μέσου ή το γεγονός ότι ο αιτών άσυλο διέφυγε της εκτέλεσης της μεταγωγής.

1α. Όταν μεταφορά καθυστερεί κατόπιν αιτήσεως του κράτους μέλους που προβαίνει στη μεταφορά, το κράτος μέλος που προβαίνει στη μεταφορά και το υπεύθυνο κράτος μέλος πρέπει να έρθουν εκ νέου σε επαφή, ώστε να καταστεί δυνατή η διοργάνωση νέας μεταφοράς το συντομότερο δυνατό, σύμφωνα με το άρθρο 8, και το αργότερο εντός δύο εβδομάδων από τη στιγμή που οι αρχές διαπιστώσουν ότι έπαυσαν να υπάρχουν οι λόγοι που προκάλεσαν καθυστέρηση ή αναβολή. Στην περίπτωση αυτή, πριν από τη μεταφορά, αποστέλλεται ένα επικαιροποιημένο τυποποιημένο έντυπο για τη διαβίβαση των στοιχείων πριν από την εκτέλεση της μεταφοράς όπως ορίζεται στο παράρτημα VI.

2. Αποτελεί υποχρέωση του κράτους μέλους που, για ένα από τους λόγους που αναγράφονται στο άρθρο 29 παράγραφος 2 του [κανονισμού Δουβλίνο III], δεν μπορεί να προβεί στην εκτέλεση της μεταφοράς εντός της κανονικής προθεσμίας έξι μηνών από την ημερομηνία αποδοχής του αιτήματος αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του εν λόγω προσώπου ή από την έκδοση οριστικής απόφασης επί ενδίκου [βοηθήματος] ή [αίτησης] επανεξέτασης εφόσον υπάρχει ανασταλτικό αποτέλεσμα, να ενημερώσει το υπεύθυνο κράτος μέλος πριν από τη λήξη της προθεσμίας αυτής. Διαφορετικά, η ευθύνη για τη διεκπεραίωση της αίτησης διεθνούς προστασίας και των άλλων υποχρεώσεων που απορρέουν από τον κανονισμό [Δουβλίνο III] ανήκει στο κράτος μέλος που υποβάλλει το αίτημα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού.

[...]»

### **Το αυστριακό δίκαιο**

- 7 Το άρθρο 5 του Bundesgesetz über die Gewährung von Asyl (Asylgesetz 2005) (ομοσπονδιακό νόμου του 2005 περί χορηγήσεως ασύλου), όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της διαφοράς της κύριας δίκης (στο εξής: AsylG 2005), προβλέπει τα εξής:

«[Περιπτώσεις στις οποίες] η Αυστρία δεν είναι υπεύθυνη [για την εξέταση της αιτήσεως ασύλου]

[...]

Αρμοδιότητα άλλου κράτους

(1) Αίτηση διεθνούς προστασίας επί της οποίας δεν εκδόθηκε απόφαση κατ' εφαρμογή των άρθρων 4 ή 4a απορρίπτεται ως απαράδεκτη εάν, βάσει διακρατικής συμφωνίας ή του κανονισμού Δουβλίνο [III], υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου ή της αίτησης διεθνούς προστασίας είναι άλλο κράτος. [...]

(2) Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται και όταν βάσει διακρατικής συμφωνίας ή του κανονισμού Δουβλίνο [III] άλλο κράτος έχει την αρμοδιότητα να αποφανθεί ποιο κράτος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου ή της αίτησης διεθνούς προστασίας.

[...]»

- 8 Το άρθρο 46 του Fremdenpolizeigesetz 2005 (νόμου του 2005 περί αστυνομίας αλλοδαπών) ορίζει τα εξής:

«(1) Αλλοδαποί κατά των οποίων μπορεί να εκτελεστεί απόφαση επιστροφής, μέτρο απομάκρυνσης, μέτρο απέλασης ή απαγόρευση διαμονής απομακρύνονται από την επικράτεια (επαναπροώθηση) από τα όργανα δημόσιας ασφαλείας κατ' εντολήν της [υπηρεσίας αλλοδαπών] [...].

[...]

(7) Αν αλλοδαπός βρίσκεται σε νοσηλευτικό ίδρυμα [...] και επίκειται η απομάκρυνσή του, το εν λόγω ίδρυμα οφείλει, κατόπιν αιτήματος, να ενημερώνει αμελλητί [την υπηρεσία αλλοδαπών] για την προγραμματισμένη ή πιθανή ημερομηνία εξόδου του αλλοδαπού από αυτό. Εάν η ημερομηνία

που γνωστοποιήθηκε κατά τα οριζόμενα στο πρώτο εδάφιο μεταβληθεί, το νοσηλευτικό ίδρυμα ενημερώνει αυτεπαγγέλτως [την υπηρεσία αλλοδαπών].»

- 9 Το άρθρο 61 του νόμου του 2005 περί αστυνομίας αλλοδαπών ορίζει τα εξής:

«(1) [Η υπηρεσία αλλοδαπών] διατάσσει την απομάκρυνση υπηκόου τρίτου κράτους

1. σε περίπτωση που απορριφθεί ως απαράδεκτη η αίτηση διεθνούς προστασίας του κατ' εφαρμογήν των άρθρων 4a ή 5 του AsylG 2005 ή σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση απόφασης περί απαραδέκτου κατ' εφαρμογήν του άρθρου 68, παράγραφος 1, του Allgemeines Verwaltungsverfahrensgesetz (κώδικα γενικής διοικητικής διαδικασίας), η οποία εκδίδεται κατόπιν αποφάσεως περί απαραδέκτου εκδοθείσας κατ' εφαρμογήν των άρθρων 4a ή 5 του AsylG 2005, [...]

[...]

(2) Το μέτρο απομάκρυνσης συνεπάγεται ότι επιτρέπεται η επαναπροώθηση του υπηκόου του τρίτου κράτους στο κράτος προορισμού. Το μέτρο παραμένει σε ισχύ για δέκα οκτώ μήνες από την αναχώρηση του υπηκόου τρίτης χώρας.

[...]»

- 10 Το άρθρο 3 του Unterbringungsgesetz (νόμου περί νοσηλείας ψυχικά ασθενών, στο εξής: UbG), το οποίο φέρει τον τίτλο «Προϋποθέσεις εισαγωγής για νοσηλεία», ορίζει τα εξής:

«Ένα πρόσωπο μπορεί να εισαχθεί για νοσηλεία σε μονάδα ψυχικής υγείας μόνον εφόσον

1. πάσχει από ψυχική ασθένεια και λόγω αυτής θέτει σε σοβαρό και πραγματικό κίνδυνο τη ζωή ή την υγεία του ιδίου ή τρίτου· και
2. δεν μπορεί να του παρασχεθεί κατάλληλη θεραπευτική αγωγή ή περίθαλψη με άλλον τρόπο, ιδίως εκτός μονάδας ψυχικής υγείας.»

- 11 Το άρθρο 8 του UbG, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ακούσια νοσηλεία», προβλέπει τα εξής:

«Η ακούσια νοσηλεία προσώπου σε μονάδα ψυχικής υγείας είναι δυνατή μόνον εφόσον η συνδρομή των προϋποθέσεων για την εισαγωγή του στην εν λόγω μονάδα πιστοποιείται από εντεταλμένο προς τον σκοπό αυτό ιατρό [...], ο οποίος υπηρετεί σε δημόσιο νοσηλευτικό ίδρυμα [ή] στην αστυνομία ή σε νοσηλευτικό ίδρυμα πρωτοβάθμιας υγειονομικής περίθαλψης και εξέτασε το συγκεκριμένο πρόσωπο που διακομίστηκε ενώπιόν του. Το πιστοποιητικό αναφέρει λεπτομερώς τους λόγους για τους οποίους ο ιατρός θεωρεί ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις ακούσιας νοσηλείας.»

- 12 Το άρθρο 9 του εν λόγω νόμου ορίζει τα εξής:

«(1) Τα όργανα δημόσιας ασφαλείας έχουν το δικαίωμα και την υποχρέωση να διακομίσουν πρόσωπο σε ιατρό προκειμένου να υποβληθεί σε εξέταση (άρθρο 8) ή να καλέσουν ιατρό για τον σκοπό αυτό, εφόσον θεωρούν, για ειδικούς λόγους, ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις εισαγωγής του για νοσηλεία. Αν ο ιατρός εκδώσει πιστοποιητικό το οποίο βεβαιώνει ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις εισαγωγής για νοσηλεία, τα όργανα δημόσιας ασφαλείας οφείλουν να διακομίσουν

το εν λόγω πρόσωπο σε μονάδα ψυχικής υγείας ή να μεριμνήσουν ώστε να διακομισθεί εκεί. Αν ο ιατρός δεν εκδώσει τέτοιο πιστοποιητικό, ο ενδιαφερόμενος είναι ελεύθερος να φύγει.

(2) Σε περίπτωση επικείμενου κινδύνου, τα όργανα δημόσιας ασφαλείας μπορούν επίσης να διακομίσουν τον ενδιαφερόμενο σε μονάδα ψυχικής υγείας χωρίς προηγούμενη εξέτασή του από ιατρό και ελλείψει πιστοποιητικού.

(3) Ο ιατρός και τα όργανα δημόσιας ασφαλείας πρέπει να ενεργούν επιδεικνύοντας τη μεγαλύτερη δυνατή μέριμνα για τον ενδιαφερόμενο και να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την πρόληψη κάθε κινδύνου. Οφείλουν, στο μέτρο του δυνατού, να συνεργάζονται με ιδρύματα ψυχικής υγείας εκτός μονάδων ψυχικής υγείας νοσηλευτικών ιδρυμάτων και, σε περίπτωση ανάγκης, να απευθύνονται στις τοπικές υπηρεσίες επειγόντων περιστατικών.»

13 Η παράγραφος 1 του άρθρου 10 του ίδιου νόμου προβλέπει τα εξής:

«Ο προϊστάμενος της μονάδας εξετάζει άμεσα τον ενδιαφερόμενο. Ο τελευταίος μπορεί να εισαχθεί για νοσηλεία μόνον εφόσον, κατά την ιατρική γνωμάτευση, συντρέχουν οι προϋποθέσεις εισαγωγής για νοσηλεία.

[...]

14 Το άρθρο 11 του UbG ορίζει τα εξής:

«Το άρθρο 10 εφαρμόζεται *mutatis mutandis*

1. όταν υπάρχουν λόγοι να θεωρηθεί ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις εισαγωγής για νοσηλεία στο πρόσωπο ασθενή ο οποίος νοσηλεύεται ήδη στη μονάδα ψυχικής υγείας χωρίς περιορισμό της ελευθερίας κυκλοφορίας του ή
2. όταν πρόσωπο το οποίο έχει τεθεί σε εκούσια νοσηλεία ανακαλεί την αίτησή του ή δεν την ανανεώνει μετά την πάροδο έξι εβδομάδων νοσηλείας ή όταν έχει παρέλθει η συνολικά επιτρεπόμενη περίοδος εκούσιας νοσηλείας και εφόσον, σε καθεμία από τις περιπτώσεις αυτές, υπάρχει λόγος να θεωρηθεί ότι εξακολουθούν να συντρέχουν οι προϋποθέσεις εισαγωγής.»

15 Το άρθρο 17 του UbG, το οποίο φέρει τον τίτλο «Κοινοποίηση στο δικαστήριο», ορίζει τα εξής:

«Σε περίπτωση ακούσιας νοσηλείας προσώπου σε μονάδα ψυχικής υγείας (άρθρα 10 και 11), ο προϊστάμενος της μονάδας οφείλει να ενημερώσει αμελλητί το δικαστήριο. [...]

16 Το άρθρο 18 του εν λόγω νόμου, το οποίο φέρει τον τίτλο «Αντικείμενο της διαδικασίας», προβλέπει τα εξής:

«Το δικαστήριο αποφαινεται κατά πόσον επιτρέπεται η εισαγωγή ασθενούς για νοσηλεία στις περιπτώσεις των άρθρων 10 και 11, κατόπιν ελέγχου των σχετικών προϋποθέσεων.»

17 Το άρθρο 20, παράγραφος 1, του UbG ορίζει τα εξής:

«Αν, κατά την ακρόαση των ενδιαφερομένων, το δικαστήριο καταλήξει στο συμπέρασμα ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις εισαγωγής για νοσηλεία, επιτρέπει προσωρινώς την εισαγωγή για νοσηλεία, έως την έκδοση της απόφασης του άρθρου 26, παράγραφος 1, και ορίζει επ' ακροατηρίου συζήτηση, η οποία λαμβάνει χώρα το αργότερο δεκατέσσερις ημέρες μετά την ακρόαση.»

18 Ο ίδιος νόμος ορίζει στο άρθρο 26, παράγραφος 1, τα εξής:

«Κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως, το δικαστήριο αποφαινεται κατά πόσον επιτρέπεται η εισαγωγή για νοσηλεία. Η απόφαση πρέπει να εκδίδεται κατά την εν λόγω συζήτηση, παρισταμένου του ασθενούς· πρέπει να είναι αιτιολογημένη και να παρέχονται διευκρινίσεις στον ασθενή.»

### **Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα**

- 19 Τον Οκτώβριο του 2016, ο ΙΑ, Μαροκινός υπήκοος, εισήλθε από τη Λιβύη στην Ιταλία. Κατόπιν αυτού, η ιταλική αστυνομία προέβη στην καταχώριση των προσωπικών και βιομετρικών δεδομένων του.
- 20 Ο ΙΑ μετέβη στη συνέχεια στην Αυστρία, όπου και υπέβαλε αίτηση χορήγησης ασύλου στις 20 Φεβρουαρίου 2017.
- 21 Την 1η Μαρτίου 2017, οι αυστριακές αρχές υπέβαλαν στις ιταλικές αρχές αίτημα περί αναδοχής του ΙΑ. Το αίτημα έμεινε αναπάντητο.
- 22 Στις 30 Μαΐου 2017, οι αυστριακές αρχές ενημέρωσαν τις ιταλικές αρχές ότι το αίτημα περί αναδοχής θεωρείται ότι έχει γίνει δεκτό και ότι η προθεσμία των έξι μηνών, κατ' ανώτατο όριο, για την πραγματοποίηση της μεταφοράς είχε αρχίσει να τρέχει στις 2 Μαΐου 2017.
- 23 Με απόφαση της 12ης Αυγούστου 2017, η υπηρεσία αλλοδαπών, αφενός, απέρριψε το αίτημα του ΙΑ περί χορήγησης ασύλου ως απαράδεκτο και, αφετέρου, διέταξε την απομάκρυνσή του προς στην Ιταλία.
- 24 Στις 25 Σεπτεμβρίου 2017, ο ΙΑ άσκησε προσφυγή κατά της ως άνω απόφασης ενώπιον του Bundesverwaltungsgericht (ομοσπονδιακού διοικητικού δικαστηρίου, Αυστρία). Αργότερα παραιτήθηκε από την εν λόγω προσφυγή.
- 25 Μεταξύ 20 Σεπτεμβρίου 2017 και 6 Οκτωβρίου 2017 παρασχέθηκε στον ΙΑ, κατόπιν αιτήματός του, ψυχιατρική περίθαλψη σε νοσοκομείο της Βιέννης (Αυστρία).
- 26 Η προγραμματισμένη για τις 23 Οκτωβρίου 2017 μεταφορά του ΙΑ στην Ιταλία δεν μπόρεσε να πραγματοποιηθεί, για τον λόγο ότι μεταξύ 6 Οκτωβρίου 2017 και 4 Νοεμβρίου 2017 ο τελευταίος εισήχθη για ακούσια νοσηλεία στην μονάδα ψυχικής υγείας νοσοκομείου της Βιέννης. Η εισαγωγή αυτή επετράπη, αρχικώς προσωρινά, από δικαστήριο της περιφέρειας της Βιέννης, με διάταξη της 6ης Οκτωβρίου 2017, και στη συνέχεια, μέχρι τις 17 Νοεμβρίου 2017, με δεύτερη διάταξη, της 17ης Οκτωβρίου 2017. Το εν λόγω δικαστήριο επέτρεψε την εισαγωγή του ΙΑ για νοσηλεία με την αιτιολογία ότι ο τελευταίος, λόγω της ψυχικής ασθένειάς του, αποτελούσε σοβαρή και πραγματική απειλή για τον ίδιο και τους τρίτους.
- 27 Στις 25 Οκτωβρίου 2017, οι αυστριακές αρχές ενημέρωσαν τις ιταλικές αρχές ότι, σύμφωνα με το άρθρο 29, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III, η προθεσμία μεταφοράς του ΙΑ είχε παραταθεί σε δώδεκα μήνες, λόγω της εισαγωγής του για νοσηλεία σε μονάδα ψυχικής υγείας νοσηλευτικού ιδρύματος.
- 28 Η ακούσια νοσηλεία του ΙΑ έληξε πρόωρα στις 4 Νοεμβρίου 2017. Κατά την ημερομηνία αυτή εισήχθη, κατόπιν αιτήματός του, σε μονάδα ψυχικής υγείας νοσηλευτικού ιδρύματος, από την οποία εξήλθε στις 6 Νοεμβρίου 2017.

- 29 Στις 6 Δεκεμβρίου 2017, ο ΙΑ μεταφέρθηκε αεροπορικώς στην Ιταλία, με συνοδεία αστυνομικών και ιατρού.
- 30 Στις 22 Δεκεμβρίου 2017, ο ΙΑ υπέβαλε αίτηση χορήγησης ασύλου στην Ιταλία, η οποία έγινε δεκτή στις 24 Απριλίου 2018.
- 31 Στη συνέχεια, ο ΙΑ άσκησε προσφυγή ενώπιον του Bundesverwaltungsgericht (ομοσπονδιακού διοικητικού δικαστηρίου) κατά της μεταφοράς του από την Αυστρία στην Ιταλία, για τον λόγο ότι αυτή πραγματοποιήθηκε μετά την εκπνοή, στις 2 Νοεμβρίου 2017, της εξαμήνης προθεσμίας του άρθρου 29, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού Δουβλίνο III και, ως εκ τούτου, ήταν παράνομη ως εκπρόθεσμη.
- 32 Με απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2020, το ως άνω δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ως αβάσιμη. Έκρινε ότι, στις 25 Οκτωβρίου 2017, οι αυστριακές αρχές ενημέρωσαν τις ιταλικές αρχές για την παράταση της εξαμήνης προθεσμίας μεταφοράς, σύμφωνα με το άρθρο 29, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III, λόγω του ότι ο ενδιαφερόμενος τελούσε σε κατάσταση περιορισμού. Η προθεσμία μεταφοράς, η οποία έληγε στις 2 Νοεμβρίου 2017, είχε συνεπώς παραταθεί κατά έξι μήνες, έως τις 2 Μαΐου 2018. Επομένως, η μεταφορά του ΙΑ, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 6 Δεκεμβρίου 2017, δεν ήταν εκπρόθεσμη.
- 33 Το Bundesverwaltungsgericht (ομοσπονδιακό διοικητικό δικαστήριο) έκρινε ότι η εισαγωγή του ΙΑ σε ίδρυμα ψυχικής υγείας παρά τη θέλησή του, με διάταξη δικαστηρίου, στηρίζεται, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του άρθρου 3 του UbG, στη διαπίστωση ότι το εν λόγω πρόσωπο, λόγω της ψυχικής ασθένειάς του, αποτελούσε σοβαρό και πραγματικό κίνδυνο για τη ζωή του και για τη ζωή τρίτων.
- 34 Κατά το δικαστήριο αυτό, η κατάσταση περιορισμού λόγω ψυχικής ασθένειας συνιστά στερητικό της ελευθερίας μέτρο, όπως προκύπτει από τα άρθρα 6, 52 και 53 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950. Ωστόσο, για τους σκοπούς της παράτασης της προθεσμίας μεταφοράς λόγω «φυλάκισης», κατά την έννοια του άρθρου 29, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού Δουβλίνο III, ο περιορισμός δεν είναι αναγκαίο να πραγματοποιείται σε σωφρονιστικό κατάστημα, ούτε να στηρίζεται σε δικαστική απόφαση περί ενοχής. Καθοριστικό στοιχείο είναι το γεγονός ότι το κράτος μεταφοράς δεν είναι σε θέση να πραγματοποιήσει τη μεταφορά του ενδιαφερομένου προς το αρμόδιο κράτος μέλος όταν ο τελευταίος, βάσει δικαστικής απόφασης, δεν υπόκειται στον έλεγχο των διοικητικών αρχών.
- 35 Επιληφθέν αιτήσεως αναίρεσεως (Revision) την οποία άσκησε ο ΙΑ κατά της αποφάσεως του Bundesverwaltungsgericht (ομοσπονδιακού διοικητικού δικαστηρίου), το αιτούν δικαστήριο θεωρεί ότι το βασικό ερώτημα που τίθεται προκειμένου να κριθεί, εν προκειμένω, η νομιμότητα της μεταφοράς του ΙΑ στην Ιταλία είναι το αν η έννοια της «φυλάκισης», κατά το άρθρο 29, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού Δουβλίνο III, η οποία, κατά τα λοιπά, δεν ορίζεται στον κανονισμό αυτόν, πρέπει να θεωρηθεί ότι περιλαμβάνει και έναν περιορισμό όπως ο επίμαχος στην υπόθεση της κύρια δίκης, ήτοι τη λόγω ψυχικής ασθένειας ακούσια νοσηλεία του ενδιαφερομένου σε μονάδα ψυχικής υγείας νοσηλευτικού ιδρύματος, η οποία επιτράπη με δικαστική απόφαση.



- 36 Το αιτούν δικαστήριο κρίνει ότι στο ερώτημα αυτό θα μπορούσε να δοθεί καταφατική απάντηση, σύμφωνα με το σκεπτικό του Bundesverwaltungsgericht (ομοσπονδιακού διοικητικού δικαστηρίου). Θεωρεί, ωστόσο, ότι η αντίθετη απάντηση είναι επίσης δυνατή λόγω, αφενός, του γεγονότος ότι η «ακούσια νοσηλεία», κατά την έννοια των άρθρων 8 επ. του UoG, αποτελεί πρωτίστως θεραπευτικό μέτρο το οποίο απλώς έχει επιτραπεί από το δικαστήριο και το οποίο δεν καλύπτεται κατ' ανάγκη από τον όρο «Inhaftierung» της απόδοσης στη γερμανική γλώσσα, τον όρο «imprisonment» της απόδοσης στην αγγλική γλώσσα ή και τον όρο «emprisonnement» της απόδοσης στη γαλλική γλώσσα.
- 37 Αφετέρου, το αιτούν δικαστήριο θεωρεί ότι σοβαρές ασθένειες οι οποίες εμποδίζουν προσωρινώς τη μεταφορά στο υπεύθυνο κράτος μέλος δεν μπορούν να δικαιολογήσουν παράταση της προθεσμίας μεταφοράς σύμφωνα με το άρθρο 29, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού Δουβλίνο III, όπως επιβεβαιώνεται από τη νομολογία του Δικαστηρίου (απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2017, C. Κ. κ.λπ., C-578/16 PPU, EU:C:2017:127, σκέψη 89).
- 38 Σε περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει ότι η εισαγωγή για νοσηλεία σε μονάδα ψυχικής υγείας νοσηλευτικού ιδρύματος εμπίπτει στην έννοια του όρου «φυλάκιση» του άρθρου 29, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού Δουβλίνο III, το αιτούν δικαστήριο θεωρεί απαραίτητο να διευκρινιστεί ποιο είναι, εν προκειμένω, το ακριβές χρονικό διάστημα κατά το οποίο παρατείνεται η προθεσμία μεταφοράς.
- 39 Συναφώς, θα μπορούσε να γίνει δεκτό ότι η προθεσμία μεταφοράς είναι δυνατόν να παραταθεί είτε κατά το χρονικό διάστημα κατά το οποίο διήρκεσε πράγματι η ακούσια νοσηλεία του ΙΑ σε μονάδα ψυχικής υγείας νοσηλευτικού ιδρύματος είτε κατά το χρονικό διάστημα κατά το οποίο αναμένεται να διαρκέσει η «φυλάκιση», το οποίο κοινοποιήθηκε στο κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού, προσauxημένο, εφόσον συντρέχει περίπτωση, κατά ένα εύλογο χρονικό διάστημα για την οργάνωση της μεταφοράς.
- 40 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Verwaltungsgerichtshof (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο, Αυστρία) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα εξής προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Νοείται ως φυλάκιση κατά το άρθρο 29, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού [Δουβλίνο III], ακόμη και η ακούσια νοσηλεία του ενδιαφερόμενου στη μονάδα ψυχικής υγείας νοσηλευτικού ιδρύματος (εν προκειμένω λόγω των κινδύνων που συνεπάγεται η ψυχική νόσος για τον ίδιο και για τους τρίτους) η οποία επετράπη με δικαστική απόφαση;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:
- α) Είναι δυνατή εν πάση περιπτώσει η παράταση της προθεσμίας του άρθρου 29, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του [κανονισμού Δουβλίνο III] σε ένα έτος – δεσμευτική ισχύ έναντι του ενδιαφερομένου– σε περίπτωση φυλάκισής του από το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα;
- β) Εάν όχι, για πόσο χρονικό διάστημα επιτρέπεται να δοθεί παράταση, μήπως μόνον για εκείνο,
- κατά το οποίο διήρκεσε πραγματικά η φυλάκιση ή

- κατά το οποίο αναμένεται, με βάση το χρονικό σημείο ενημέρωσης του υπεύθυνου κράτους μέλους σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 2, του [εκτελεστικού κανονισμού], να διαρκέσει συνολικά η φυλάκιση

πλέον, κατά περίπτωση, μιας εύλογης προθεσμίας για τη διοργάνωση νέας μεταφοράς;»

## Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

### Επί του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος

- 41 Με το πρώτο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 29, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού Δουβλίνο III έχει την έννοια ότι ο όρος «φυλάκιση» που χρησιμοποιείται στη διάταξη αυτή καταλαμβάνει την ακούσια νοσηλεία αιτούντος άσυλο σε μονάδα ψυχικής υγείας νοσηλευτικού ιδρύματος, η οποία επιτράπη με δικαστική απόφαση για τον λόγο ότι το συγκεκριμένο πρόσωπο, εξαιτίας ψυχικής ασθένειας, αποτελεί σοβαρό κίνδυνο για τον εαυτό του ή για την κοινωνία.
- 42 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, τόσο από τις απαιτήσεις της ομοιόμορφης εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης όσο και από την αρχή της ισότητας συνάγεται ότι οι όροι διατάξεως του δικαίου της Ένωσης που δεν περιέχει ρητή παραπομπή στο δίκαιο των κρατών μελών για τον προσδιορισμό της έννοιας και του πεδίου εφαρμογής της πρέπει κατά κανόνα να ερμηνεύονται αυτοτελώς και ομοιόμορφα σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, για την ερμηνεία δε αυτή πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της εκάστοτε διατάξεως αλλά και το πλαίσιο στο οποίο αυτή εντάσσεται και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη νομοθεσία της οποίας η οικεία διάταξη αποτελεί μέρος (απόφαση της 15ης Απριλίου 2021, *The North of England P & I Association*, C-786/19, EU:C:2021:276, σκέψη 48 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 43 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο όρος «φυλάκιση», κατά το άρθρο 29, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού Δουβλίνο III, δεν ορίζεται από τον νομοθέτη της Ένωσης και ότι η συγκεκριμένη διάταξη δεν περιέχει καμία ρητή παραπομπή στο δίκαιο των κρατών μελών για τον προσδιορισμό της έννοιας και του πεδίου εφαρμογής της. Πρέπει, επομένως, ο εν λόγω όρος να ερμηνευθεί αυτοτελώς και ομοιόμορφα.
- 44 Όσον αφορά, πρώτον, το γράμμα του άρθρου 29, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού Δουβλίνο III, υπενθυμίζεται προκαταρκτικώς ότι, κατά πάγια νομολογία, η διατύπωση που έχει χρησιμοποιηθεί στην απόδοση διατάξεως του δικαίου της Ένωσης σε μια γλώσσα δεν μπορεί να αποτελέσει τη μοναδική βάση για την ερμηνεία της διατάξεως αυτής, ούτε μπορεί να της δίδεται προτεραιότητα σε σχέση με την απόδοση στις άλλες γλώσσες (απόφαση της 15ης Απριλίου 2021, *The North of England P & I Association*, C-786/19, EU:C:2021:276, σκέψη 54 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 45 Εν προκειμένω, ο όρος «φυλάκιση» –ή ο παρεμφερής και ευρέως αντ' αυτού χρησιμοποιούμενος όρος «ποινή φυλάκισης»– χρησιμοποιείται στη μεγάλη πλειονότητα των γλωσσικών αποδόσεων της συγκεκριμένης διατάξεως. Τούτο συμβαίνει σε γλωσσικές αποδόσεις όπως, παραδείγματος χάριν, οι αποδόσεις στην ισπανική, στη τσεχική, στη δανική, στην αγγλική, στη γαλλική, στη μαλτέζικη, στην ολλανδική, στη ρουμανική, στη σλοβακική και στη φινλανδική γλώσσα.

- 46 Αντιθέτως, σε άλλες γλωσσικές αποδόσεις, που σαφώς αποτελούν μειοψηφία, όπως στις αποδόσεις στην ιταλική, την πορτογαλική ή τη σουηδική γλώσσα, χρησιμοποιούνται όροι με ευρύτερη έννοια, οι οποίοι περιγράφουν, αντιστοίχως, την κράτηση, τον περιορισμό ή το γεγονός της στέρησης της ελευθερίας του ενδιαφερομένου, χωρίς όμως να υποδηλώνουν κάποια σχέση με «φυλακή» ή «ποινή φυλάκισης».
- 47 Η Αυστριακή Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι ο όρος «Inhaftierung», ο οποίος χρησιμοποιείται στην απόδοση στη γερμανική γλώσσα, στην καθομιλουμένη καλύπτει, μεταξύ άλλων, τη «στέρηση της ελευθερίας» και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να περιοριστεί μόνο στη φυλάκιση η οποία έχει διαταχθεί από δικαστήριο στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας, ενώ η Γερμανική Κυβέρνηση είναι της γνώμης ότι ο συγκεκριμένος όρος μπορεί να νοηθεί υπό αυτή την πιο στενή έννοια.
- 48 Όσον αφορά τη γραμματική πάντοτε ερμηνεία του άρθρου 29, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού Δουβλίνο III, από τη συνήθη έννοια του όρου «φυλάκιση» ή «ποινή φυλάκισης», η οποία, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 45 της παρούσας αποφάσεως, συνάγεται από την πλειονότητα των γλωσσικών αποδόσεων της συγκεκριμένης διάταξης, προκύπτει ότι ο συγκεκριμένος όρος έχει, στην ουσία, την έννοια στερητικής της ελευθερίας ποινής η οποία επιβάλλεται στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας λόγω της τελέσεως αδικήματος για το οποίο ο ενδιαφερόμενος κρίθηκε ένοχος ή για την τέλεση του οποίου είναι ύποπτος.
- 49 Ειδικότερα, κατά τη συνήθη του έννοια, ο συγκεκριμένος όρος περιγράφει στερητική της ελευθερίας ποινή η οποία, κατά κανόνα, πρέπει να εκτιθεί σε σωφρονιστικό κατάστημα και έχει επιβληθεί από δικαιοδοτικό όργανο, εφόσον αυτό αποφανθεί, κατόπιν διεξαγωγής ποινικής διαδικασίας, ότι ένα πρόσωπο μπορεί να κριθεί ένοχο για την τέλεση αξιόποινης πράξης. Πέραν τούτου, κατά τη συνήθη του έννοια, ο ίδιος όρος καλύπτει επίσης και την προσωρινή κράτηση προσώπου για το οποίο υπάρχουν υπόνοιες ότι διέπραξε ποινικό αδίκημα, η οποία διατάσσεται, κατ' αρχήν, με δικαστική απόφαση στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας.
- 50 Υπό το πρίσμα της συνήθους αυτής έννοιας, η αναγκαστική νοσηλεία προσώπου σε μονάδα ψυχικής υγείας νοσηλευτικού ιδρύματος, η οποία επιτράπη με δικαστική απόφαση, με την αιτιολογία ότι το εν λόγω πρόσωπο πάσχει από ψυχική ασθένεια η οποία το καθιστά ιδιαίτερος επικίνδυνος για τον εαυτό του ή για την κοινωνία, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «φυλάκιση», κατά την έννοια του άρθρου 29, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού Δουβλίνο III.
- 51 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η αναγκαστική νοσηλεία βάσει του UbG λαμβάνει χώρα χωρίς ο ενδιαφερόμενος να έχει καταδικαστεί για την τέλεση ποινικού αδικήματος ή να θεωρείται ύποπτος για την τέλεση τέτοιου αδικήματος.
- 52 Επομένως, η νοσηλεία αυτή διαφέρει θεμελιωδώς από τον ψυχιατρικό εγκλεισμό προσώπου ο οποίος διατάσσεται για τον λόγο ότι το συγκεκριμένο πρόσωπο διέπραξε αξιόποινη πράξη η οποία, εντούτοις, δεν μπορεί να του καταλογιστεί ποινικά λόγω ψυχικής ασθένειας από την οποία έπασχε κατά τον χρόνο τέλεσης των πράξεων οι οποίες του αποδίδονται.
- 53 Δεύτερον, το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται το άρθρο 29, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού Δουβλίνο III και οι επιδιωκόμενοι από τον εν λόγω κανονισμό σκοποί δεν αντιτίθενται στην ερμηνεία κατά την οποία ο όρος «φυλάκιση», υπό την έννοια της εν λόγω διάταξης, καλύπτει μόνον τη στέρηση της ελευθερίας η οποία επιβάλλεται με δικαστική απόφαση στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας για την τέλεση αξιόποινης πράξης η οποία καταλογίζεται στον αιτούντα άσυλο ή για την τέλεση της οποίας αυτός θεωρείται ύποπτος.

- 54 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 29, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού Δουβλίνο III επιτρέπει, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, την παράταση της καθοριζόμενης στο άρθρο 29, παράγραφος 1, και παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του εν λόγω κανονισμού εξάμηνης προθεσμίας μεταφοράς, ούτως ώστε να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι είναι πρακτικώς αδύνατο για το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα να προβεί στη μεταφορά του ενδιαφερομένου λόγω της φυλακίσεως ή της διαφυγής αυτού (απόφαση της 19ης Μαρτίου 2019, Jawo, C-163/17, EU:C:2019:218, σκέψη 60).
- 55 Διασταλτική τυχόν ερμηνεία του όρου «φυλάκιση» του άρθρου 29, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού Δουβλίνο III, υπό την έννοια ότι αυτός καταλαμβάνει όλα τα στερητικά της ελευθερίας μέτρα, περιλαμβανομένων και μέτρων τα οποία δεν επιβάλλονται στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας για αδίκημα το οποίο διέπραξε ή υπάρχουν υπόνοιες ότι διέπραξε ο ενδιαφερόμενος, δεν θα ελάμβανε υπόψη τον εξαιρετικό χαρακτήρα μιας τέτοιας παράτασης, τον οποίο έχει υπογραμμίσει το Δικαστήριο.
- 56 Πράγματι, το άρθρο 29, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού Δουβλίνο III, καθόσον προβλέπει εξαίρεση από τον γενικό κανόνα του άρθρου 29, παράγραφος 1, και παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του εν λόγω κανονισμού για δύο συγκεκριμένες περιπτώσεις, πρέπει, σύμφωνα με απορρέουσα από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου αρχή, να ερμηνεύεται στενά [βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 20ής Μαΐου 2021, X (Βυτιοφόρα οχήματα μεταφοράς υγραερίου), C-120/19, EU:C:2021:398, σκέψη 50].
- 57 Επιπλέον, είναι αληθές ότι, στις σκέψεις 61 και 62 της αποφάσεως της 19ης Μαρτίου 2019, Jawo (C-163/17, EU:C:2019:218), το Δικαστήριο δεν δέχθηκε ότι ο όρος «διαφεύγει», του άρθρου 29, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού Δουβλίνο III, έχει την έννοια ότι απαιτείται να αποδειχθεί η πρόθεση του ενδιαφερομένου να αποφύγει να παρουσιασθεί ενώπιον των αρμοδίων αρχών, προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος να συναντήσουν οι αρμόδιες αρχές ενδεχομένως σημαντικές δυσκολίες ή να μην είναι σε θέση να εξασφαλίσουν την αποτελεσματική λειτουργία του συστήματος του Δουβλίνου και την επίτευξη των σκοπών του.
- 58 Αντιθέτως, μια ερμηνεία του όρου «φυλάκιση», κατά την έννοια της ίδιας διάταξης, περιοριζόμενη στις περιπτώσεις στέρησης της ελευθερίας η οποία επιβάλλεται με δικαστική απόφαση στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών, αποκλειομένων άλλων μορφών στερητικών της ελευθερίας μέτρων, δεν ενέχει τέτοιο κίνδυνο.
- 59 Συγκεκριμένα, μια τέτοια ερμηνεία απαιτεί απλώς να εξακριβωθεί το πραγματικό γεγονός της ύπαρξης δικαστικής απόφασης διατάσσουσας τη στέρηση της ελευθερίας, η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας, εις βάρος προσώπου το οποίο διέπραξε αξιόποινη πράξη ή θεωρείται ύποπτο για την τέλεση αξιόποινης πράξεως.
- 60 Τέτοιου είδους έλεγχος δεν συνεπάγεται ιδιαίτερες πρακτικές δυσκολίες, δυνάμενες να παρακωλύσουν την αποτελεσματική λειτουργία του συστήματος του Δουβλίνου και την επίτευξη των σκοπών του.
- 61 Η ερμηνεία αυτή δεν προσκρούει, επομένως, ούτε και στον σκοπό της ταχύτητας τον οποίο επιδιώκει ο κανονισμός Δουβλίνο III, κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 4 και 5 αυτού (απόφαση της 19ης Μαρτίου 2019, Jawo, C-163/17, EU:C:2019:218, σκέψεις 58 και 59).

- 62 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 29, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού Δουβλίνο III έχει την έννοια ότι ο όρος «φυλάκιση» που χρησιμοποιείται στη διάταξη αυτή δεν καταλαμβάνει την αναγκαστική νοσηλεία αιτούντος άσυλο σε μονάδα ψυχικής υγείας νοσηλευτικού ιδρύματος η οποία επιτράπη με δικαστική απόφαση για τον λόγο ότι το συγκεκριμένο πρόσωπο, εξαιτίας ψυχικής ασθένειας, αποτελεί σοβαρό κίνδυνο για τον εαυτό του ή για την κοινωνία.

### ***Επί του δευτέρου προδικαστικού ερωτήματος***

- 63 Το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα υποβλήθηκε από το αιτούν δικαστήριο σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο. Πλην όμως, από τη σκέψη 62 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί αρνητική απάντηση. Επομένως, παρέλκει η απάντηση στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα.

### ***Επί των δικαστικών εξόδων***

- 64 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) αποφαινεται:

**Το άρθρο 29, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, έχει την έννοια ότι ο όρος «φυλάκιση» που χρησιμοποιείται στη διάταξη αυτή δεν καταλαμβάνει την αναγκαστική νοσηλεία αιτούντος άσυλο σε μονάδα ψυχικής υγείας νοσηλευτικού ιδρύματος η οποία επιτράπη με δικαστική απόφαση για τον λόγο ότι το συγκεκριμένο πρόσωπο, εξαιτίας ψυχικής ασθένειας, αποτελεί σοβαρό κίνδυνο για τον εαυτό του ή για την κοινωνία.**

(υπογραφές)